

ския балкан.

По време на Кримската война (1853—1856 г.) дружината действа главно в Североизточна България. Тогава българските земи се кръстосват от турски военни сили, които се навърлят върху беззащитното население. Ето защо селяните от добружанските села Кара Синан (Росеново), Ези бей (Паскалево), Каралез (Царевец), Геленджик, Чаир орман) (Ген. Колев) и Кара Сулар (Ловчанци) се събират в с. Ези бей и се обръщат към хайдутите, за да ги закрилят. Начело на дружината е Пею Буюклията наред с Калъчлията и Злати войвода от с. Конаре.

Една вечер татари нападат събраните селяни с намерение да ги оберат. Завързва се сражение. Нападателят са прогонени. За по-голяма сигурност хайдутите завеждат селяните във Варна.

Все по това време в околностите на Шумен Пею Буюклията ограбва турската хазна. Намесва се войска, която залавя четата. Българите обаче подават молба до френските консули, с която характеризират хайдутите като добри хора, вследствие на което са освободени.

След Кримската война Пею Буюклията начело на самостоятелна дружина действа из Сливенския край. Той става страшилице за самозабравилите се турци. Преданието говори че туркините, за да усмирят децата си, ги заплашвали с думите: „Сус, Пею Буюкли гелди — Мълчете, Пею Буюклията дойде.“

В едно сражение четата му е разбита от Сливенския управител Зейнил паша, а Пею заловен. Осъден е и затворен в Одрин, а след това в Цариград. Когато наказанието му изтича, той се завръща в с. Геленджик, където се занимава със земеделие. Пею Буюклията дочаква Освобождението и умира около 1896 г.

ГЕОРГИ ТРЪНКИН

Един от смелите хайдути, действащи в Сливенския край през средата на XIX в., е Георги Трънкин.

Георги Пеев Смеденов, известен повече под името Георги Трънкин, е роден през 1828 г. в Сливен, и то в квартала, дал